

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobkyne: **Krajská prokuratúra v Bratislave, Vajnorská 47, Bratislava**, proti žalovanej: **O.**, za účasti **J.D.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej sp. zn. 578/2005 24inf.; 631/2005 31inf.; 626/2005 29inf. zo 14. septembra 2005 a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2008 č. k. 1S 79/2006-19, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2008 č. k. 1S 79/2006-19 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie starostu O.s.p. zn. 578/2005 24inf.; 631/2005 31inf. a rozhodnutie 626/2005 29inf. zo dňa 14. septembra 2005 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ mal orgán miestnej samosprávy pri obdržaní žiadosti o poskytnutie informácií v rámci svojej správnej úvahy pochybnosti o charaktere požadovaných informácií z hľadiska režimu ich utajenia, mal postupovať v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zák. č. 211/2000 Z.z.“) a požiadať oprávnenú osobu o udelenie súhlasu na sprístupnenie informácie. V danom prípade oprávnenou osobou je Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej aj „MVaRR“). Táto skutočnosť vyplýva z uznesení Vlády

SR č. 133/2002 z 13. februára 2002 a č. 317/2002, ktorými bolo rozhodnuté o plánovaní a programovaní využívania pomoci zo štrukturálnych fondov pre regióny a bolo rozhodnuté, že finančné prostriedky pre opatrenia v rámci jednotného programovaného dokumentu NUTS II - Bratislava Cieľ 2 sa budú čerpať z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (ERDF). Platobné orgány pre ERDF boli stanovené uznesením Vlády SR č. 133/2002, podľa ktorého sa platobným orgánom pre ERDF stalo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Z predložených dokumentov žalobcom vyplýva, že žalobca po obdržaní žiadosti žiadal o vyjadrenie len Informačné centrum prvého kontaktu, ktoré vyjadrenie však nemôže nahradiť vyjadrenie oprávneného orgánu, t.j. Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR. Nakoľko správny orgán nepostupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami vzťahujúcimi sa na vec a nedostatočným spôsobom vykonal dokazovanie potrebné na svoje rozhodovanie krajský súd rozhodnutie žalovanej zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V závere odôvodnenia rozhodnutia krajský súd poukázal na nutnosť postupu v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 211/2000 Z.z.

Žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 OSP náhradu trov konania nepriznal, pretože mu nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. V prvom rade s poukazom na prípis Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2006 sp. zn. 1S 440/05 namietala, že proti rozhodnutiu starostu nebola podaná žaloba, resp. opravný prostriedok, o ktorom by mohol rozhodnúť krajský súd.

Okrem toho podľa názoru žalovanej nedošlo k porušeniu práva žiadateľa na slobodný prístup k informáciám, nakoľko postupovala v zmysle ustanovenia § 11 písm. c/ zák. č. 211/2000 Z.z., kde je uvedené, že povinná osoba obmedzí prístupnosť informácie alebo informáciu nesprístupní, ak tým možno porušiť ochranu duševného vlastníctva ustanovenú osobitným predpisom s výnimkou, ak osoba oprávnená podľa týchto osobitných predpisov na výzvu povinnej osoby na sprístupnenie informácie udelí súhlas. Žalovaná namietala, že Informačné centrum prvého kontaktu Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR je taktiež plnohodnotným pracoviskom oprávneného a môže udeľovať súhlas v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z.

Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu považuje žalovaná za neurčité a nepreskúmateľné a z tohto dôvodu žiada odvolací súd, aby po vykonaní dokazovania rozsudok Krajského súdu v Bratislave v celom rozsahu zrušil.

Žalobkyňa sa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej plne stotožnila s právnym záverom konajúceho súdu a navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K vyjadreniu žalovanej, že Informačné centrum prvého kontaktu MVaRR SR je plnohodnotným vyjadrením oprávneného orgánu žalobkyňa uviedla, že v danom prípade nemohlo ísť osobu oprávnenú udeliť súhlas na sprístupnenie informácie podľa § 11 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. Podkladom pre nesprístupnenie informácie bolo potvrdenie Informačného centra prvého kontaktu - regionálnej rozvojovej agentúry o prekonzultovaní dokumentácie žiadosti pred jej podaním, z ktorého obsahu bolo

možné vyvodiť záver, že je to práve Informačné centrum prvého kontaktu, ktoré o žiadosti neposkytne informácie tretej strane. Takéto vyjadrenie jednoznačne nie je možné považovať za povinnosť uloženú obci neposkytovať informácie o obsahu podanej žiadosti. V danom prípade regionálne rozvojové agentúry iba zabezpečujú transfer informácií smerom z centra do regiónov v oblasti regionálneho rozvoja a naopak. Požiadavky, potreby a názory z regiónov sa prostredníctvom integrovanej siete Regionálnych rozvojových agentúr dostávajú na MVaRR SR, ktoré týmto získa spätnú väzbu o účinnosti vykonaných opatrení. Právny vzťah medzi MVaRR SR a regionálnymi rozvojovými agentúrami je založený na zmluvnom základe. Súčasťou zmluvy o podpore činnosti regionálnych rozvojových agentúr je plán činnosti, ktorý obsahuje činnosť zameranú na podporu regionálneho rozvoja vo forme projektov a programov. MVaRR SR priebežne kontroluje plnenie plánu činnosti podporovaných regionálnych rozvojových agentúr. Z uvedeného má žalobkyňa za to, že výlučne MVaRR SR bolo potrebné považovať za osobu oprávnenú udeliť súhlas na prístup k informácii podľa zák. č. 211/2000 Z.z. Navyše z povahy požadovanej informácie je zrejmé, že sa týkala poskytnutia finančného príspevku v rámci Jednotného programového dokumentu Cieľ 2, teda finančných prostriedkov, ktoré je možné označiť za verejné. Možno mať preto za to, že v danom prípade sa nejedná o také informácie, ktoré by požívali ochranu pred zverejnením a ide o informácie poskytované v súvislosti s výkonom verejnej správy, týkajúcimi sa nakladania s prostriedkami, na ktoré sa v plnej miere vzťahuje režim zákona o rozpočtových pravidlách a zákona o Štátnej pokladnici. Informácie o nakladaní s týmito prostriedkami možno preto bez pochybností zverejniť postupom ustanoveným zák. č. 211/2000 Z.z. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhla odvolanie žalovanej zamietnuť a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v zmysle § 219 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech.

Niet pochýb o tom, že prihlásením sa Slovenskej republiky k princípom demokratického právneho štátu, resp. prijatím Listiny základných práv a slobôd a Ústavy Slovenskej republiky došlo aj u nás k prechodu od koncepcie diskretnosti verejnej správy (štátnej správy i samosprávy) k princípu publicity správy (t.j. jej otvorenosti a transparentnosti). Tým sa zmenilo základné právne-filozofické východisko pri riešení otázky prístupu verejnosti k informáciám o činnosti verejnej správy v tom zmysle, že teraz majú v zásade všetci právny nárok na prístup ku všetkým informáciám okrem tých, ktoré sú osobitným zákonom a taxatívne a iba z nevyhnutných dôvodov vylúčené.

Zmyslom informovanosti občanov o verejnej moci je pre túto moc samu esenciálnou spätnou väzbou, kvalitatívnym faktorom a zároveň aj poistkou proti jej zneužitiu.

Ďalším nepopierateľným významom subjektívneho a tým aj vynutiteľného práva na informácie je jeho funkcia kontrolná vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci.

Dostatočne rozsiahly, jednoduchý a rýchly prístup k informáciám má tiež priaznivý vplyv na dôveru občanov v demokratické inštitúcie a na ich ochotu podieľať sa na verejnom živote. Situácie, kedy samotné získavanie podkladových informácií robí občanom problémy, sú pre nich demotivujúce, pretože tým nadobúdajú pocit nemožnosti účinne ovplyvniť správu vecí verejných.

Z hľadiska týchto teoretických východísk bolo potrebné posúdiť aj preskúmanú vec.

V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení platnom do 31. decembra 2005 má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

V zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. povinná osoba nesprístupní informácie označené ako obchodné tajomstvo.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. porušením alebo ohrozením obchodného tajomstva nie je najmä sprístupnenie informácie

- a) týkajúcej sa závažného vplyvu na zdravie ľudí, svetové kultúrne a prírodné dedičstvo, 18) životné prostredie vrátane biologickej diverzity a ekologickej stability,
- b) o znečisťovaní životného prostredia,
- c) ktorá sa získala za verejné financie alebo sa týka používania verejných financií alebo nakladania s majetkom štátu alebo majetkom obce,
- d) o štátnej pomoci a informácie podľa § 3 ods. 2.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak

- a) jej bola odovzdaná osobou, ktorej takú povinnosť zákon neukladá a ktorá na výzvu povinnej osoby písomne oznámila, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Ak na výzvu povinnej osoby neodpovie osoba oprávnená udeliť súhlas na sprístupnenie informácie do siedmich dní, predpokladá sa, že so sprístupnením informácie súhlasí. Na tieto následky musí byť osoba vo výzve upozornená,
- b) ju zverejňuje na základe osobitného zákona; ak je podľa takého zákona zverejňovaná vo vopred stanovenej dobe, iba do tejto doby,
- c) tým možno porušiť ochranu duševného vlastníctva ustanovenú osobitným predpisom s výnimkou, ak osoba oprávnená podľa týchto osobitných predpisov na výzvu povinnej osoby na sprístupnenie informácie udelí súhlas,
- d) sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov, alebo orgánu činného v trestnom konaní podľa osobitných predpisov 24) okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy,
- e) sa týka miesta výskytu chránených druhov rastlín, živočíchov, nerastov a skamenelín a hrozí ich neprípustné rušenie, poškodzovanie alebo ničenie,
- f) by to bolo v rozpore s právne záväznými aktmi Európskych spoločenstiev a Európskej únie alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná,

g) sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom Verejnej moci podľa osobitných predpisov 24b) okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

Ustanovenie písmena a) sa nepoužije, ak ide o informácie, ktoré sa získali za verejné financie, alebo ak sú to informácie týkajúce sa použitia takých prostriedkov, alebo ak ide o informácie o nakladaní s majetkom štátu alebo majetkom obce (§ 11 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.).

Pri sprístupňovaní informácií, ktoré získala povinná osoba od tretej osoby na plnenie úlohy na základe osobitného zákona, 25) podľa ktorého sa na povinnú osobu vzťahuje povinnosť mlčanlivosti alebo iná prekážka ochraňujúca informácie pred zverejnením alebo zneužitím, ktoré však možno podľa tohto zákona sprístupniť, sprístupní povinná osoba len tie informácie, ktoré priamo súvisia s jej úlohami (§ 11 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.).

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že J. svojou žiadosťou zo dňa 16. augusta 2005 a žiadosťou zo dňa 5. septembra 2005 požiadal o sprístupnenie informácií k dokumentom o žiadosti na poskytnutie nenávratného finančného príspevku v rámci jednotného programového dokumentu Cieľ 2, ktorú žalovaná podala dňa 25. augusta 2005 na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR. Svojím rozhodnutím zo dňa 14. septembra 2005 starosta O. rozhodol o žiadostiach tak, že tieto informácie odmietol sprístupniť podľa § 18 ods. 2 s použitím § 10 ods. 2 písm. c/ zák. č. 211/2000 Z.z..

Voči rozhodnutiu starostu O. sp. zn. 578/2005 24inf.; 631/2005 31inf. a 626/2005 29inf. zo dňa 14. september 2005 podal Okresný prokurátor pre Bratislavu III protest podľa § 22 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 27 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 15. decembra 2005 sa oboznámilo s protestom prokurátora Pd 2067/05-8 a prijalo uznesenie, v ktorom starostovi obce doporučuje nevyhovieť protestu prokurátora, nakoľko považuje jeho rozhodnutie za správne. V tomto zmysle i starosta obce svojím vyjadrením zo dňa 16. decembra 2005 oznámil okresnému prokurátorovi, že protestu prokurátora nevyhovuje.

Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade rozhodnutia o nesprístupnenie informácie, týkajúcej sa žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku v rámci jednotného programového dokumentu Cieľ 2, o ktorom rozhodoval starosta obce, nie je možné nájsť odvolací orgán, rozhodnutie starostu obce v danej veci bolo právoplatné a z uvedeného dôvodu prokurátor, keďže jeho protestu nebolo vyhovené podal žalobu na súd v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b/ v spojení s ustanovením § 250b ods. 5 OSP.

Z uvedeného je zrejmé, že starosta O. postupoval v rozpore so zhora uvedenými zásadami a citovanými zákonnými ustanoveniami, a že protest prokurátora ako aj jeho žaloba boli plne dôvodné.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu aj s odôvodnením jeho rozhodnutia v zmysle § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP, ktoré možno doplniť záverom o právnej bezvýznamnosti podaného odvolania.

K námietke žalovanej, že voči rozhodnutiu starostu nebola podaná žaloba, resp. opravný prostriedok, o ktorom by mohol rozhodnúť krajský súd odvolací súd uvádza, že právo na informácie je v oblasti územnej samosprávy vykonávané viacerými formami. Orgány územnej samosprávy sprístupňujú a zverejňujú informácie napr. v zmysle § 25 ods. 7 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení alebo v zmysle ustanovení zákona o slobode informácií.

Podľa § 1 zákona o slobode informácií, tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám. V poznámke k tomuto ustanoveniu je citovaný aj čl. 26 ústavy, ktorá síce nemá normatívnu povahu, ale vyjadruje zámer zákonodarcu, čo sa týka účelu zákona o slobode informácií, t. j. úpravou v tomto zákone sa má chrániť reálne uplatnenie čl. 26 ústavy.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 18 ods. 2 veta prvá zákona o slobode informácií ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu (§ 18 ods. 3 veta prvá zákona o slobode informácií).

Podľa § 19 ods. 1 zákona o slobode informácií proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy (§ 19 ods. 2 zákona o slobode informácií).

Postup odvolacieho orgánu je uvedený v § 19 ods. 3 zákona o slobode informácií. Odvolací orgán musí rozhodnúť do 15 dní od doručenia odvolania

povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie (procesná fikcia), ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia, čo je ďalšia procesná fikcia.

Podľa § 19 ods. 4 rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa § 244 a nasl. OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP súdy v správnom súdnictve na základe žalôb preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 veta prvá OSP).

Preskúmanie rozhodnutí a postupov orgánov verejnej sa v správnom súdnictve uskutočňuje v dvoch základných formách:

- a) rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§ 247 až 250k OSP),
- b) rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l až 250s OSP).

Podľa zhora citovaného § 19 zákona o slobode informácií možno podať opravné prostriedky, ktorými sa žiadateľ môže brániť proti odmietnutiu požadovanej informácie alebo nečinnosti povinnej osoby, ktorá spočíva v márnom uplynutí lehoty na rozhodnutie o žiadosti ustanovenej v § 17 cit. zákona. V § 19 ods. 4 tohto zákona sa ustanovuje, že rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona, za ktorý sa považujú ustanovenia § 244 a nasl. OSP.

Napriek legislatívne neobvyklému zaradeniu súdnej ochrany k opravným prostriedkom podľa správneho poriadku, v skutočnosti pri preskúmaní podľa § 19 ods. 4 zákona o slobode informácií ide o súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá sa v tomto prípade realizuje prostredníctvom žaloby v správnom súdnictve. Žaloba v správnom súdnictve, na základe ktorej sa môže preskúmať rozhodnutie o odmietnutí žiadosti poskytnúť informáciu, nie je preto opravným prostriedkom.

Súdnemu preskúmaniu rozhodnutia o odmietnutí žiadosti predchádza administratívne konanie, ktoré sa, ak zákon o slobode informácií nemá iné ustanovenie, spravuje správnym poriadkom. So zreteľom na niektoré jeho osobitosti je nevyhnutné objasniť aj konanie, ktoré predchádza (musí predchádzať) podaniu žaloby.

Ak dôjde k odmietnutiu požadovanej informácie alebo k márnemu uplynutiu lehoty (prípadne aj predĺženej) na rozhodnutie o žiadosti o informáciu, žiadateľ môže podať odvolanie podľa všeobecných predpisov o správnom konaní [zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)].

Ako je uvedené v citovanom ustanovení § 19 ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií odvolanie sa podáva do 15 dní od odmietnutia poskytnúť informáciu alebo od márneho uplynutia lehoty povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať a rozhoduje o ňom nadriadený povinnej osoby; ak ide o rozhodnutie obecného úradu, je ním starosta (primátor) a o odvolaní proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy, ktoré je napadnuteľné len rozkladom, rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Podľa § 1 ods. 1 veta druhá zákona o obecnom zriadení obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

Starosta je predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce (§ 13 ods. 1 veta prvá zákona o obecnom zriadení).

Starosta je štatutárnym orgánom v majetkovoprávných vzťahoch obce a v pracovnoprávných vzťahoch zamestnancov obce; v administratívno-právných vzťahoch je správnym orgánom (§ 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení).

Podľa § 16 ods. 1 zákona o obecnom zriadení obecný úrad je výkonným orgánom obecného zastupiteľstva a starostu. Obecný úrad zabezpečuje organizačné a administratívne veci obecného zastupiteľstva a starostu, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom.

Obecný úrad najmä

- a) zabezpečuje písomnú agendu orgánov obce a orgánov obecného zastupiteľstva a je podateľňou a výpravňou písomností obce,
- b) zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva obecnej rady a komisií,
- c) vypracúva písomné vyhotovenia všetkých rozhodnutí starostu vydaných v správnom konaní,
- d) vykonáva nariadenia, uznesenia obecného zastupiteľstva a rozhodnutia starostu (§ 16 ods. 2 zákona o obecnom zriadení).

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a zásad možno konštatovať, že názor navrhovateľky ohľadom rozhodovania obcí vo veciach podľa zákona o slobode informácií a o preskúvanie týchto rozhodnutí súdom neobstojí. Pokiaľ ustanovenie § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií, zveruje rozhodnutie podľa tohto zákona obecným úradom, možno pripustiť, že je vo vzťahu k správnomu poriadku i k zákonu o obecnom zriadení v postavení osobitného zákona a použije sa preto

prednostne. Týmto ustanoveniami sa musia obce aj riadiť pri postupe podľa zákona č. 211/2000 Z.z.

Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že v preskúmvanej veci sa nejednalo o takýto prípad a nebola tu ani súvislosť s prípisom Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 1S 440/05. Súdne konanie v tejto veci nebolo začaté na základe žaloby žiadateľa o informáciu, ale na základe prokurátorskej žaloby, ktorú prokurátor podal podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP v spojení s § 249 ods. 3, § 250 ods. 6 a § 250b ods. 5 OSP.

Krajskému súdu treba síce vytknúť, že nekonal ako s účastníkom konania aj so žiadateľom o informáciu J. (§ 250 ods. 6 OSP), avšak nakoľko došlo k zrušeniu rozhodnutia žalovanej a vráteniu veci na ďalšie konanie, táto vada konania pred súdom prvého stupňa v danej veci nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ani účastník J. týmto rozhodnutím ani konaním mu predchádzajúcim nebol dotknutý na svojich právach, pretože o nich bude žalovaná opätovne rozhodovať.

Neopodstatnená a zjavne účelová je i námietka žalovanej, že postupovala v zmysle ustanovenia § 11 písm. c/ zák. č. 211/2000 Z.z., nakoľko v jej rozhodnutí sa toto ustanovenie vôbec nespomína, keď starosta O. podľa odôvodnenia rozhodnutia odmietol sprístupniť informácie podľa § 18 ods. 2 s použitím § 10 ods. 2 písm. c/ zák. č. 211/2000 Z.z., teda z dôvodu ochrany obchodného tajomstva a nie z dôvodu ochrany práv duševného vlastníctva, pričom svoje rozhodnutie ani relevantným spôsobom neodôvodnil. Okrem toho žalovaná v odvolaní nemôže dodatočne meniť ani dopĺňať dôvody svojho rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti a dôkazy, s ktorými by sa nebol vypořiadal už krajský súd, a ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, Najvyšší súd Slovenskej republiky súc tiež viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP s poukazom na 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom, ako je už uvedené vyššie, sa stotožnil s právnym posúdením a odôvodnením rozhodnutia krajského súdu včítane odkazu na postup podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona č. 211/2000 Z.z..

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, tak že úspešnej žalobkyni

ich náhradu nepriznal, nakoľko jej v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 6. mája 2009

**JUDr. Jana B a r i c o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth